

Med hensyn til diskussionen omkring børns og unges erhvervsarbejde og de mange skader kan jeg oplyse Tinget om, at det faktisk er sådan, at de mange diskussioner og justeringer, vi har lavet igennem årene, har hjulpet. I 1988 var der 1.381 alvorlige ulykker. Det er faldet støt og jævnt frem til 1993, hvor vi var nede på 579. Det er 579 for mange. Desværre har vi så oplevet, at i 1994 er tallet steget med 100. Så der er altså stadig væk noget at komme efter, når vi skal diskutere de her ting.

Og til hr. Tom Behnke: Der er ikke tale om for os, at vi vil forhindre børn og unge i at være på arbejdsmarkedet. Det er der jo ikke tale om. For 50.000 unge i 13-14-års-alderen sker der overhovedet ingen ændringer med indførelse af det her direktiv. Det var punkt 1.

Punkt 2. Så erkender jeg, at vi har en lille gruppe af 12-13-årige, som nu bliver forhindret i at have erhvervsarbejde, og det er vi i øvrigt i den socialdemokratiske folketingsgruppe ganske godt tilfredse med. De unge, der er 12-13 år, hører efter vores opfattelse ikke hjemme på arbejdsmarkedet.

Charlotte Antonsen (V):

Det er farligt at leve, og det er det også for børn. Og det vil det være, uanset hvor mange love og direktiver vi vedtager med henblik på at gøre tilværelsen mindre farlig. Venstre tror ikke på, at færre børn vil komme til skade, når dette lovforslag om forbud mod børnearbejde bliver vedtaget.

Det direktiv, der ligger til grund for lovforslaget, har to hovedformål. For det første at beskytte børn ved at forhindre eller begrænse deres erhvervsarbejde og dermed de skader, som vi allerede har været inde på, som kan følge af et arbejde. Det andet formål med direktivet er at sikre børn god tid til skolearbejde, lektielæsning osv.

Det, der er problemet med direktivet, er, at direktivet og dermed dette lovforslag ikke lever op til sit eget formål, for udgangspunktet, nemlig det, at arbejder man mindre, skulle det give færre skader, er simpelt hen forkert. Jeg tror måske endda, det vil vise sig, at det forholder sig lige modsat.

I 1992 blev ifølge Børnekommissionen 683 børn udsat for ulykker i forbindelse med fritidsjob. Det samme år blev 36.000 skadet ved sportsaktiviteter. 683 kom altså til skade på et arbejde, på et fritidsjob. 36.000 kom til skade ved sportsaktiviteter. Hvem ved, om mindre tid

til arbejde ikke samtidig vil føre til mere tid til sportsaktiviteter? Jeg kunne i hvert fald sagtens forestille mig, at hvis man ikke længere har et erhvervsarbejde et par timer i løbet af ugen, så har man tid til at gå til fodbold, som jo er meget farligt, eller håndbold eller motocross eller en eller anden fritidsaktivitet.

Dermed så kan man sige, at det her lovforslag slet ikke lever op til det der hovedformål med at beskytte børnene. Jeg ser tværtimod en stor risiko for, at det sammenlagt kan føre til flere skader.

Dernæst er direktivet og dermed lovforslaget alt for detaljeret. Venstre mener, at subsidiaritetsprincippet, nærhedsprincippet i EU er meget væsentligt at opretholde. Og det var på den baggrund, at Venstre i Europaudvalget – eller dengang Markedsudvalget – anbefalede ministeren at stemme imod direktivet. Det synes jeg er væsentligt vi får med her i dag, for det er faktisk vores holdning, at dette forslag i bund og grund er et dårligt forslag.

Den socialdemokratiske arbejdsminister ville som bekendt noget andet. Det er rigtigt, at der er kommet nogle småændringer ind på dansk foranledning, men ministeren holdt fast ved – af hensyn til de sydeuropæiske børn og i særdeleshed de portugisiske børn – at det var vigtigt, at man vedtog det her forslag.

Vi mener, det var forkert af Danmark. Vi er sikre på, at selv om det her direktivforslag skulle vedtages med kvalificeret flertal, så ville, hvis Danmark havde stemt imod, mange andre lande have fået mod til også at stemme imod, tror jeg, fordi direktivet er for detaljeret, og fordi direktivet ikke lever op til sit formål.

Hr. Poul Erik Dyrland spurgte mig, om direktivet ikke skal implementeres. Jo, det skal implementeres. Venstre har to forudsætninger for at stemme ja til dette lovforslag, der implementerer direktivet.

Den første forudsætning er, at lovforslaget ikke går længere end direktivet, og det gør det jo på to punkter. Dels er der en generel underrettelsespligt i lovforslaget, som der ikke er i direktivet, dels er ikrafttræden rykket frem fra den 22. juni til den 1. april. De to ting må væk i loven, før vi kan stemme for.

Den anden forudsætning for os er, at vi i højere grad i teksten i lovforslaget eller ved hjælp af spørgsmål og svar fra ministeren sikrer os, at den scribe af undtagelsesmuligheder, der er især for børn over 12 år, bliver udnyttet fuldt ud, fordi vi faktisk vil bestræbe os alt, hvad vi